

[Justitsministeren.]

paabegyndte Samarbejde mellem de nordiske Riger paa Civillovgivningens Omraade, hvilket Samarbejde, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, allerede har frembragt adskillige Resultater. Jeg kan i saa Henseende nævne Lov om Køb af 6. April 1906, Aftaleloven af 8. Maj 1917 og Lovene om Køb paa Afbetaling og om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende af samme Dato.

Forsikringslovkommissionen paabegyndte sit Arbejde i Foraaret 1919 og afsluttede det i April 1925 med Afgivelse af en Betænkning, der indeholdt Udkast til Lov om Forsikringsaftaler, ledsaget af meget udførlige Motiver samt Tekster baade til et svensk, norsk og finsk Lovudkast. Det af den svenske Kommission udarbejdede Udkast er allerede med ganske enkelte Ændringer gennemført og stadfæstet under 8. April 1927.

Efter Modtagelsen af Kommissionens Betænkning har Justitsministeriet gennemgaaet Betænkningen samt indhentet Erklæringer over Lovudkastet fra andre interesserede Ministerier, nemlig Finansministeriet, Ministeriet for Sundhedsvæsen og Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, ligesom der ved Justitsministeriets og de nævnte Ministeriers Foranstaltning er blevet indhentet Erklæringer over Udkastet fra en Række Institutioner, hvis Interesser berøres af dette Lovudkast. Disse Institutioner er nævnt i Motiverne.

Lovforslagets Omraade er den private Forsikringsret, det vil altsaa sige det privatretlige Kontraktforhold mellem Forsikringsselskabet og Forsikringstageren samt visse Personers Retsstilling, hvis Interesse berøres af den indgaaede Aftale. Lovforslaget omfatter derimod ikke Bestemmelser af offentligretlig Art, hvorved man selvfølgelig navnlig tænker paa Bestemmelser vedrørende den offentlige Kontrol med Forsikringsvirksomhed. Endvidere har man, som det fremgaar af Lovforslagets § 1, fra Lovens Omraade undtaget den saakaldte sociale Forsikring, med Hensyn til hvilken der er lovgivet ved en Række specielle Love. Jeg kan saaledes her navnlig nævne, at man fra Lovens Gyldighedsomraade har undtaget Ulykkesforsikring tegnet i Henhold til Lov af 6. Juli 1916, der som bekendt administreres af Arbejderforsikrings-Raadet. Forsikringslovkommissionen havde ganske vist foreslaaet, at denne Forsikringsart blev indbefattet under Lovens Gyldighedsomraade, men Arbejderforsikrings-Raadet, til hvis Standpunkt Ministeriet for

Sundhedsvæsen for sit Vedkommende har sluttet sig, har meget stærkt udtalt sig herimod. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslagets § 1, har Justitsministeriet sluttet sig til den Opfattelse, at det er rigtigst at unddrage den sociale Ulykkesforsikring fra Lovens Omraade.

Af Lovregler angaaende den private Forsikringsret har vi i Øjeblikket i alt væsentligt kun Bestemmelser vedrørende Søforsikring. Nu foreslaas der ved det heromhandlede Lovforslag dels en Række detaillerede Bestemmelser, der skal være fælles for alle Forsikringsarter, dels særlige Regler vedrørende de enkelte Forsikringsarter, saaledes Skadesforsikring, derunder Søforsikring, Brandforsikring, Kreaturforsikring og Ansvarsforsikring samt Livsforsikring, Ulykkes- og Sygeforsikring.

Lovforslagets Bestemmelser er dels præceptive, det vil sige Bestemmelser, som er ufravigelige og altsaa ikke med Gyldighed kan fraviges ved Parternes Aftale, dels deklaratoriske, det vil sige Bestemmelser, som gælder, naar ikke andet er vedtaget, men som altsaa kan fraviges, naar det aftales mellem Parterne. Afgørelsen af, i hvilket Omfang Lovens Regler skal være ufravigelige, har beroet paa en Afvejelse af, til den ene Side ikke uden vægtige Grunde at gøre Indgreb i det i dansk Ret gældende Princip om Kontraktfriheden, til den anden Side at træffe Bestemmelser til Værn for Forsikringstageren og den sikrede. Betydningen af Tilstedeværelsen af saadanne Bestemmelser, der tjener til Beskyttelse af Forsikringstageren, trænger formentlig ikke til nogen nærmere Paaavisning her i Tinget. Det er imidlertid kun en mindre Del af Lovforslagets Bestemmelser, der er gjort ufravigelige; største Delen af de foreslaaede Bestemmelser er nemlig deklaratoriske, altsaa saadanne, som kan fraviges ved Parternes Aftale.

Spørger man da om, hvilken Betydning saadanne Lovregler vil kunne faa, maa det fremhæves, at Bestemmelserne har den Betydning, at de ved at angive den almindelige Regel maa antages at ville modvirke Forekomsten af eventuelle ubillige Bestemmelser i de enkelte Forsikringspolicer, ligesom det altid vil være af Betydning indenfor dette ret vanskelige Retsomraade at have et Sæt Lovregler, der har Gyldighed i alle Tilfælde, hvor særlig Aftale ikke maatte være truffet. Jeg vil ogsaa antage, at Lovforslagets Gennemførelse vil faa den Følge, at de ofte meget lange, trykte Bestemmelser i de nu brugte Forsikringspo-